

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τὸ Μεσολόγγι εἰλο ἐξεγέρθηκε, ἐπαναστάτησε γιὰτὶ ἡ Κυβέρνηση θέλησε νὰ ἱδρύσει Πρωτοδικεῖο στὸ Ἀγρίνιο. Ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου σηκώθηκε ἀγριεμένος καὶ κατέλαβε τὰ δημόσια καταστήματα, τὸ ταχυδρομεῖο, τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ.

Στὴν ἐξέγερση αὐτὴ δὲν ὑπέστησαν καθόλου οἱ γυναῖκες. Μὲ τὰ παιδιά τους στὴν ἀγκαλιὰ ἔτρεξαν καὶ αὐτὲς νὰ διασπαρτηθοῦν. Μαζεύτηκαν στὴ μεγάλη πλατεῖα μπρὸς στὴν ἐκκλησίαν καὶ ἄκουσαν διάφορους ρήτορες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴ δικηγόρον κ. Μαρία Χρυσογέλου. — Δὲν μπορούμε νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ ἂν εἶχαν εἶκιο ἢ ὄχι οἱ Μεσολογγίτες, ἂν πρέπει: τὸ πρωτοδικεῖο νὰ εἶναι στὸ Ἀγρίνιο ἢ στὸ Μεσολόγγι ἢ ἂν εἶναι σωστὸ νὰ καταλύεται τὸ κράτος γιὰ ἓνα τέτιο ζήτημα. Ἐκεῖνο μόνο ποὺ μπορούμε νὰ παρατηρήσουμε εἶναι, ὅτι ὅσοι ἰσχυρίζονται πὼς οἱ γυναῖκες δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ κοινά, βλέπουν ἐδῶ τὴν ἀπόδειξη τοῦ ἐναντίου. Γιατὶ ὅταν θίγεται τὸ συμφέρον τους οἱ γυναῖκες ξέρουν πολὺ καλά νὰ τὸ ὑπερασπίσουν, ὅπως ἔκαναν οἱ Μεσολογγίτισσες. Καὶ τὸ πρωτοδικεῖο γιὰ τὸ Μεσολόγγι ἦταν ἓνας πόρος ζωῆς. — Ὅταν ζητᾶμε τόσα χρόνια ψῆφο, τὴ θέλομε ὄχι μόνο γιὰ νὰ συμμετέχομε στὴ διοίκηση τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸ παντός γιὰ νὰ ὑποστηρίξομε τὰ συμφέροντά μας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν παιδιῶν μας ποὺ πολλὲς φορές τὰ ξεχνοῦν οἱ ἄντρες.

* *

Τὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου μας ξέροντας πόση στοργὴ ἔτρεφαν οἱ Σέρβες φίλες μας γιὰ τὴν Βασιλέαν Ἀλέξανδρον, ποὺ ἀντιπροσώπευε γι' αὐτὲς τὸ ἀνασυγκρότηση τῆς τόσο δοκιμασμένης χώρας τους, ἔστειλε, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τῆς Μασσαλίας, ἓνα θερμὸ συλλυπητήριον στὴν κ. Πέτκοβιτς, πρόεδρον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Σερβίδων καὶ στὸ σῆλλογον **Ζένσκι Πόκρετ** (Δικαιώματα τῆς γυναίκας). Ἡ κ. Πέτκοβιτς, ποὺ ἔδειξε τόση ἐγκαρδιότητα στὶς ἀντιπροσώπους μας ὅσες φορές ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Βελιγράδι γιὰ διάφορα συνέδρια, μᾶς ἔστειλε ἓνα συγκινητικὸ εὐχαριστήριον γράμμα ἐκ μέρους ἑλῶν τῶν σερβίδων συναδέλφων μας.

Από 8—11 Μαΐου 1935 στην Αθήνα θα συνέλθει το Α' Συνέδριο Ιστορίας της ελληνικής Ιατρικής. Στο πρόγραμμα που κυκλοφόρησε υπάρχουν μερικά θέματα που ενδιαφέρουν ειδικά τη γυναίκα, που δεν έχει όμως δηλώσει ως τώρα καμιά γυναίκα πώς θα τὰ πραγματευθῆ, ἔπως στὸ κεφάλαιο: Ιατρικαὶ ἐταιρίαι, γιὰ τὴ **Μαιευτικὴ καὶ γυναικολογικὴ ἐταιρεία**, στὸ κεφάλαιο, Ἐπαγγελματικὴ ἐξάσκηση, **Αἱ γυναῖκες ἰατροί, Αἱ μαῖαι**. Οἱ δυὸ μόνες γυναῖκες πού δηλώσαν ἀνακοινώσεις εἶναι ἡ κ. Ἄγγ. Παναγιωτῆτου γιὰ τοὺς γιατροὺς στὴν Αἴγυπτο καὶ ἡ Δ'ς Α. Μεσολωρᾶ, γιὰ τὶς νοσοκόμες. Ὑπάρχει βέβαια καιρὸς ἀκόμα. Οἱ ἀνακοινώσεις γίνονται δεκτικὲς ὡς τὸ τέλος τοῦ Μάρτη, 1935. Ἄς ἐλπίσουμε πὺς ἀπὸ τὶς τόσες γυναῖκες γιατροὺς πού τιμῶν ἀληθινὰ τὸν κλάδο τους, θὰ βρεθοῦν μερικὲς νὰ ἀναλάβουν αὐτὰ τὰ θέματα πού ἐνδιαφέρουν τόσο τὴ γυναίκα.

* *

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρὸ ξεχωριστὲς γυναικεῖες προσωπικότητες τοῦ τόπου μας, ἡ ζωγράφος κ. Θάλεια Φλωρᾶ — Καραβία, μᾶς παρουσίατε πάλι, ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὸν καιρὸ, στὴν αἴθουσα Στρατηγοπούλου, μιὰ δόξκληρη σειρά ἀπὸ καινούρια ἔργα σὲ μιὰ ἐκθεσὴ τῆς πού ἄρχησε στίς 23 τοῦ Ὀχτώβρη. Γεμάτη φῶς, χρῶμα, ζωή, ἡ ἐκθεση αὐτῆ μᾶς δείχνει ἄλλη μιὰ φορά τὸ δυνατὸ ταλέντο καὶ τὴ γερὴ τεχνικὴ μιᾶς καλλιτέχνιδας πού ξέρει νὰ βρῆσκει καὶ νὰ παρουσιάζει τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴ χαρὰ στοὺς πίνακές τῆς. Μιὰ ἐπίσκεψή σκυτὴ τὴν ἐκθεση μᾶς γεμίζει αἰσιοδοξία, μᾶς τονώνει τὴν πίστη στὴ ζωή. Στους σόμπ, πού γέμισε ἀπ' αὐτοὺς ὁ τόπος μας, πού κάνουν πὺς καταλαβαίνουν κάθε καινούργιο, ἀδιάφορο ἂν ἀξίζει ἢ ὄχι, ἡ τέχνη τῆς Φλωρᾶ μπόρει νὰ φαίνεται ἀκαδημαϊκὴ καὶ παλιωμένη. Γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἔμως, πού θέλει νὰ ἔχει μπροστὰ τοῦ μῖαν εἰκόνα, πού νὰ τὴν καταλαβαίνει καὶ νὰ τὴ χαίρεται, ἔπως χαίρεται τὰ λουλούδια, τὰ δέντρα, τὸ φῶς, τὴ θάλασσα, τὸ ἔργο τῆς Φλωρᾶ εἶναι γεμάτο εὐλικρίνεια καὶ ὀμορφιά. Χωρὶς νᾶρνιέται κανένας κάθε προσπάθεια νᾶνοιχτοῦν καινούριοι δρόμοι στὴν τέχνη, δὲν μπόρει ἔμως νὰ παραγνωρίζει τὶς ἀξίες πού ἔχουν ἐπιβληθῆ. Καὶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι δίχως ἄλλο ἡ τέχνη τῆς Φλωρᾶ.

Ὡς τόσο ἡ Φλωρᾶ μᾶς ἔδωσε κι ἓνα λογοτεχνικὸ δείγμα πού ἀξίζει ἐλθὴ τὴ προσοχή μας, ἓνα ὠραιότατο τῆμο τυπωμένο στὴν Ἀλεξάνδρεια μὲντυπώσεις τῆς ἀπὸ τὸ ταξίδι τῆς στὴν Παλαιστίνη. Μέσα στίς καλογραμμένες σελίδες του φαναιρῶνεται τὸ παρατηρητικὸ μάτι τοῦ ζωγράφου, μαζὶ μὲ τὸ καλλιεργημένο γούστο τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου καὶ μὲ πολλὴ χάρη στίς περιγραφές.

* *

Τὸ Ε. Σ. Ε. εἶχε μιὰ πολὺ καλὴ ἰδέα καὶ πραγματοποιεῖ κάτι πού εἴμαστε βέβαιες πὺς θὰ ἐξυπηρετήσῃ σημαντικὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναίκα. Ἰδρυσε **Γραφεῖο εὐρέσεως ἐργασίας** γιὰ γυναῖκες, πού θὰ λειτουργεῖ **ἐντελῶς δωρεὰν** στὰ γραφεῖα τοῦ Ε. Σ. Ε. Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26, κάθε Τετάρτη καὶ Σάββατον 3—5 μ. Τὸ συχαίρομε εὐλικρινά. Ἐνα τέτοιο

γραφείο ἔπρεπε νὰ ὑπάρχει ὀργανωμένο σὲ ξεχωριστὸ
τμήμα στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ποὺ νὰ
ἔχει διακλαδώσεις σὲ ἄλλες τὶς ἐπαρχίες καὶ μέλους τοὺς
κλάδους τῆς ἐργασίας. Εἶναι τόση ἡ ἀνεργία ὥστε
πολὺ δύσκολο θὰ εἶναι νὰ ικανοποιηθῇ ἡ ἀνάγκη γιὰ
δουλειὰ ἀπὸ ἓνα ἰδιωτικὸ γραφεῖο, μὲ τὴν καλὴ θέ-
ληση καὶ τὸ ζῆλο ἐκείνων ποὺ τὸ ὀργανώνουν. Ὅμως
ἀφοῦ δὲ γίνεται τὸ μεγάλο, ἄς γίνῃ τὸ μικρό. Πάντως
θὰ ἀνακουφισθοῦν μερικὲς δυστυχίες. Κι αὐτὸ καλὸ.
Ἄρκει νὰ μὴ γελιόμαστε διὰ τὸ πρόβλημα αὐτὸ τὸ
τεράστιο βρῆκε τὴ λύση τοῦ μαῦτὸ τὸν τρόπο.
